

ХЕРСОНСЬКА ГІДРОБІОЛОГІЧНА СТАНЦІЯ НАН УКРАЇНИ

Історія Херсонської гідробіологічної станції НАН України її становлення нерозривно пов'язані з початком проведення в 50-і роки минулого століття комплексних планомірних спостережень на нижньому Дніпрі і Дніпровсько-Бузькому лимані у зв'язку з будівництвом водосховищ. Інтенсивне освоєння гідроенергетичних ресурсів затребувало виявлення як позитивних так і негативних результатів гідробудівництва, вивчення закономірностей змін гідрологічного і гідрохімічного режиму, прогнозування умов існування гідробіонтів в умовах зарегульованного стоку Дніпра.

Для забезпечення експедиційних робіт в цьому регіоні в Херсоні в 1952 році була створена база флоту Інституту гідробіології АН УРСР. Звідси споряджалися наукові експедиції на Каховське водосховище, в пониззя Дніпра і Дніпровсько-Бузький лиман. Їх очолювали найвидатніші вчені України – Я.В. Ролл, В.І. Володимиров, Ю.М. Марковський, Я.Я. Цееб, В.В. Товбін, А.М. Алмазов. 3 грудня 1961 року Херсонська база флоту була перетворена в гідробіологічну станцію. Першим завідуючим станції став кандидат біологічних наук В.Л. Брюзгін.

Перший завідувач станції
В.Л. Брюзгін

Попервах приміщення станції розміщувалися в приватному будинку, який орендував інститут на Карантинному острові на Кошовому спуску. Рішенням виконкому Херсонської міської ради депутатів трудящих від 17 липня 1963 року № 832 «Об отводе земельного участка Днепровской гидробиологической станции Института гидробиологии АН УССР для строительства здания гидробиологической станции на 4-м Карантинном острове в г. Херсоне» була

відведена земельна ділянка по вулиці Островська, 41 (зараз вул. Марії Фортус, 87) площею 0,5 га. Іншим рішенням від 10 лютого 1971 року № 75/3 «О разрешении Херсонской гидробиологической станции строительства лабораторных сооружений» було отримано дозвіл на будівництво на відведеній території лабораторних будівель, елінгу для плавзасобів і причалу.

З благоустроєм території станції, будівництвом лабораторних корпусів, укріпленням штату співробітників науковими кадрами зростав обсяг науково-дослідних робіт, котрі виконувалися на станції сумісно з іншими структурними підрозділами інституту і самостійно.

Після В. І. Брюзгіна завідувачем станції з 1966 по 1973 роки був к.б.н. Б. Ф. Григор'єв, потім з 1973 по 1975 рр. – к.б.н. В. І. Козлов, з 1975 по 1977 рр. – к.б.н. І. Г. Іванега, з 1978 по 1980 рр. – к.б.н. Е. Я. Россова, з 1980 по 2001 рр. – В. С. Полищук, з 2001 по 2002 рр. – к.б.н. Т. Л. Алексенко.

Науково-дослідні роботи та завдання гідробіологічної станції визначалися її місцеположенням, актуальними завданнями та основними напрямками наукової діяльності інституту. Як регіональний науковий підрозділ інституту станція контролювалася дирекцією та бухгалтерією інституту. Також станція залишалася загальноінститутською базою науково-дослідного флоту для Каховського водосховища, гирлових ділянок Дніпра,

Південного Бугу, Дністра, Дунаю, опорним пунктом для працівників, що приїздили з київських підрозділів інституту.

У 1991–1995 рр. на базі Херсонської гідробіологічної станції був створений відділ екології водойм північно-західного Причорномор'я, який разом з іншими відділами інституту проводив науково-дослідні роботи по вивченню функціонування гідробіоценозів нижнього Дніпра і Дніпровсько-Бузького лиману.

З травня 1996 р. по липень 1998 року Херсонська гідробіологічна станція у зв'язку з реорганізацією структури Інституту гідробіології входила до складу відділу гідробіології управління водними екосистемами, з 1998 р. вона отримала статус Херсонської науково-дослідної гідробіологічної станції Інституту гідробіології НАН України.

З метою вдосконалення організації та підвищення ефективності гідро-екологічних та гідробіологічних досліджень у Дніпровсько-Бузькому регіоні України за постановою Бюро Президії НАН України від 22 лютого 2002 року № 36 «Про створення Херсонської гідробіологічної станції» була створена Херсонська гідробіологічна станція НАН України з правами юридичної особи на базі Херсонської науково-дослідної гідробіологічної станції Інституту гідробіології НАН України. Цією же постановою Херсонська гідробіологічна станція була введена до складу Відділення загальної біології НАН України і їй були затверджені такі основні напрями діяльності:

- дослідження біорізноманіття Дніпровсько-Бузької гирлової ділянки, як складової частини Південноукраїнського (Приморсько-степового) екологічного коридору та розроблення рекомендацій щодо його збереження і відновлення;

- вивчення екологічного стану Дніпровсько-Бузької гирлової ділянки в умовах антропогенного забруднення та її впливу на екологічний стан шельфової зони Чорного моря.

Директором Херсонської гідробіологічної станції НАН України було призначено кандидата біологічних наук Т.Л. Алексенко. Інститут

гідробіології НАН України продовжив виконувати науково-методичне керівництво Херсонською гідробіологічною станцією НАН України та підготовку кадрів для станції.

Безпосереднє фінансування станції Національною академією наук України розпочалося з 01 червня 2002 р. На цей час на станції працювало 15 чоловік, в тому числі: директор, 2 старших і 1 молодший наукові співробітники, 4 інженери різних категорій і допоміжний персонал складав 7 чоловік. Сьогодні на станції працює 25 чоловік. В науковому підрозділі з 13 чоловік 4 – кандидати наук.

Початок науково-дослідних робіт на Херсонській гідробіологічній станції відноситься до 60 років минулого століття, коли в зв'язку з подальшим зарегулюванням стоку Дніпра перед гідробіологами постала задача вивчити вплив скорочення і повного припинення стоку Дніпра і Південного Бугу на умови існування водних організмів. З цією метою в Дніпровсько-Бузькому лимані і пониззі Дніпра Інститутом гідробіології були проведені великі гідрохімічні, гідробіологічні, та іхтіологічні дослідження. Співробітники станції прийняли активну участь у цих дослідженнях.

Старший науковий співробітник Б.Ф. Григор'єв займався дослідженням видового складу, кількісної динаміки, чисельності і біомаси зоопланктону Дніпровсько-Бузького лиману, прогнозуванням змін у складі планктонних комплексів, їх чисельності і біомаси на різних ділянках лиману після зарегулювання Дніпра в різні за водністю роки і сезони. Результати його роботи стали основою для написання кандидатської дисертації «Фауна беспозвоночних низовий Южного Буга», яку він захистив в 1966 році.

Старшим науковим співробітником С.Г. Залумі досліджені зміни, які сталися в біології молоді прохідних і напівпрохідних видів риби, характері їх скочування з нерестовищ у зв'язку з скороченням стоку Дніпра. Порушені питання охорони риби в зоні водозабірних споруд, вперше проведені дослідження заносу риби в зрошувальну систему і встановлені збитки, які нанесені при цьому рибному господарству.

Завідувачем станції, к.б.н. В.Л. Брюзгіним були розроблені і науково обґрунтовані рекомендації з промислу риби в пониззі Дніпра, рекомендовані ліміти вилову на підставі врожайності поколінь, відносної щільності стад, розмірно-вагового і вікового складу промислових риб.

Підсумки цих досліджень були надруковані у збірнику «Дніпровсько-Бузький лиман», який вийшов у 1971 році в видавництві «Наукова думка».

В 70 роки станція сумісно з іншими відділами Інституту гідробіології проводить дослідження в гирлових областях Дніпра, Дністра, Дунаю і суміжних водоймах в умовах скорочення і перерозподілу річного стоку. Час проведення цих робіт, як відмітив в звіті керівник теми, кандидат біологічних наук Б.Ф. Григор'єв, співпав із закінченням століття з початку досліджень фауни відкритих лиманів Новоросійського краю. Але нові роботи за широтою проблем, за отриманими теоретичними висновками і практичними результатами були найповнішими по зрівнянню з дослідженнями попереднього періоду.

Співробітниками станції на протязі 1971–1975 рр. були проведені тривалі сезонні польові роботи, включаючи підльодні, для вивчення сольового режиму, стану зоопланктону, макрзообентосу, іхтіофауни, була визначена біопродуктивність водних об'єктів, розроблені рекомендації раціонального ведення рибного господарства в регіоні.

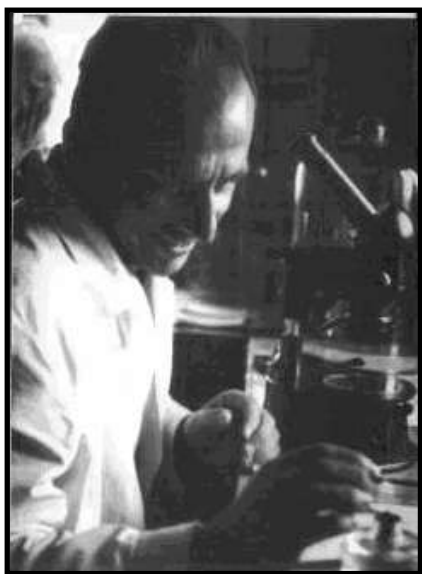
Отримані результати представляли інтерес для науково-дослідної діяльності проектних і господарських установ і організацій і знайшли своє застосування в біологічному обґрунтуванні різних варіантів зарегулювання гирлових областей Дніпра, Дністра і Дунаю.

Перша частина робіт, пов'язана з гідробудівництвом на Дністрі і вибором варіантів зарегулювання стоку ріки, отримала високу оцінку сумісного пленуму Південного і Західного наукових центрів АН УРСР.

Міністерством рибного господарства СРСР були запрошені матеріали станції з досліджень акліматизаційного фонду понто-каспійських амфіпод

гірлових областей Дніпра, Бугу, Дністра и Дунаю для проведення акліматизаційних робіт на Волзькому каскаді та інших водоймах.

З Головним управлінням рибного господарства внутрішніх вод України при Раді Міністрів УРСР станцією під керівництвом завідувача станції к.б.н. В.І. Козлова був укладений госпдоговір на вивчення сучасного стану жилих риб в заплаві нижнього Дніпра і на біологічне обґрунтування заходів по підвищенню їх промислової рибопродуктивності в умовах скорочення стоку ріки.

І. Г. Іванега – завідувачий станцією з 1975 по 1977 рр.

За матеріалами досліджень І. Г. Іванегаю в 1976 році була захищена кандидатська дисертація «Микро- и мезобентос устьевых областей северо-западного Причерноморья», в якій вперше описана фауна мікро- і мезобентосу Дністровської гірлової області, більш ніж на третину розширений список таксономічного складу фауни в гірлових областях Дніпра, Південного Бугу і Кілійській дельті Дунаю, виявлені загальні закономірності формування фауни мікро- і мезобентосу, особливості поширення організмів різних

екологічних груп і зоогеографічних рангів, проведено гідробіологічне районування гірлових областей рік досліджуваного регіону.

Багаторічні матеріали співробітників станції по вивченню гідрологічного, гідрохімічного і гідробіологічного режиму Дніпровсько-Бузької гірлової області були використані при складанні техніко-економічного обґрунтування перекриття Дніпровсько-Бузького лиману і створення водогосподарського комплексу Дунай-Дніпро у рамках госпдоговору, який був укладений між Інститутом гідробіології і Українським державним головним проектно-пошуковим і науково-дослідним

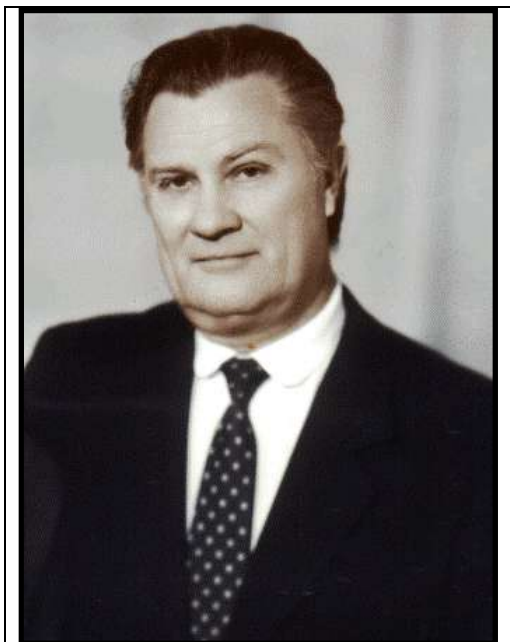
інститутом Міністерства меліорації і водного господарства УРСР. Відповідальними виконавцями в написанні окремих розділів техніко-економічного обґрунтування на той час були к.б.н. Е.Я.Россова і к.б.н. Б.Ф.Григорев.

У 70-ті роки гідробіологічною станцією проведена велика робота з координації науково-дослідних робіт у Дніпровсько-Бузькій гирловій області. Зокрема, станція взяла активну участь в організації і діяльності Робочої координаційної комісії з проблем нижнього Дніпра і Дніпровсько-Бузького лиману, що об'єднала зусилля вчених різних галузей науки, фахівців усіх міністерств і відомств, що працюють над проблемою нижнього Дніпра і Дніпровсько-Бузького лиману, брала активну участь в організації і проведенні першої (1970) і другої (1973) міжвідомчих науково-технічних конференцій по проблемі комплексного використання водних ресурсів пониззя Дніпра, була ініціатором проведення в травні 1970 року в м. Херсоні Другої республіканської конференції Української філії Всесоюзного гідробіологічного товариства і Пленуму наукової ради з проблем гідробіології, іхтіології і використання біологічних ресурсів водою.

Науково-дослідне судно О.В. Топачевський у причалі Херсонської гідробіологічної станції (1984 р.).

Отримані при виконанні бюджетної і госпдоговірної тематики теоретичні результати дозволили гідробіостанції в 1977 році стати одним з організаторів проведення першої Всесоюзної конференції по вивченню біології солонуватих вод, на якій розглядалися питання походження і природних особливостей солонуватоводних басейнів, первинного продукування, мікробіологічного режиму, екології та біогеографії солонуватих вод, екології і фізіології солонуватоводних організмів, рибництва в континентальних водоймах з підвищеною мінералізацією.

В.С. Полищук – завідуючий станцією з 1980 по 2001 р.

В 80-ті роки основні зусилля Інституту гідробіології були направлені на дослідження, пов'язані з оцінкою екологічних наслідків перекриття Очаківською греблею Дніпровсько-Бузького лиману і перспективою включення його і нижнього Дніпра в систему водогосподарського комплексу Дунай-Дніпро.

В 1981–1985 роках співробітники станції сумісно з інститутом під керівництвом д.б.н. О.І. Іванова проводили дослідження гідрохімічного, гідробіологічного режиму, біопродуктивності і процесів формування якості води в Хаджибейському, Тілігульському, Безеранському, Дніпровсько-Бузькому лиманах, розробляли прогноз очікуваних змін за цими показниками при опрісненні лиманів, обґрунтовували заходи по поліпшенню гідробіологічного режиму і санітарно-екологічного стану лиманів. Вперше була визначена продукція бактеріопланктону, досліджені процеси первинного продукування і деструкції органічних речовин.

Помісячні дослідження в пониззі Дніпра, які охоплювали руслову частину ріки, р. Вірьовчиху, що приймає стічні води з очисних споруд міста, гирлові ділянки рукавів Дніпра і деякі плавневі водойми, дозволили вперше вивчити сезонну динаміку якості води і вплив на неї антропогенного забруднення, а також дослідити гідроекологічні і гідробіологічні особливості гирлових ділянок рукавів Рвач, Бакай, Конка.

Сумісна експедиція співробітників Херсонської гідробіологічної станції та Інституту гідробіології на лимани північно-західного Причорномор'я (1984 р.)

Результати наукових досліджень співробітників станції та інших підрозділів інституту були надруковані в збірнику «Вопросы гидробиологии нижнего Днепра и лиманов северо-западного Причерноморья», який вийшов в видавництві «Наукова думка» в 1978 р. і був присвячений 25-річчю станції.

З 1985 року роботи, пов'язані з проектуванням перекриття Дніпровсько-Бузького лиману, продовжуються. Під керівництвом д.б.н. О.П.Оксінок, к.б.н. В.С. Поліщука і к.б.н. В.Н. Жукінського досліджуються елементи гідрологічного режиму лиману, особливості формування гідрохімічного режиму в умовах тривалого зарегулювання водного стоку Дніпра, встановлюються взаємозв'язки між рівнем розвитку фітопланктону, первинною продукцією, деструкцією і гідрохімічними умовами, що формуються під впливом водообміну лиману з морем і попусками води з Каховського водосховища.

Комплексність гідроекологічних і гідробіологічних досліджень, великій об'єм зібраного матеріалу з великого регіону сприяли підготовці на станції спеціалістів високої кваліфікації.

В 1982 році Н.Г. Александрова захищає за спеціальністю гідрохімія кандидатську дисертацію «Современный гидрохимический режим и процессы самоочищения низовья Днепра от загрязняющих веществ, которые поступают вместе со сточными водами Херсонского целлюлозно-бумажного комбината», в якій вперше методом лабораторного моделювання досліджено вплив добавок біогенних речовин і ряски на інтенсивність процесів розпаду забруднюючих речовин ЦБК, визначена здатність до самоочищення пониззя Дніпра від фенолів і наданий прогноз самоочищення в умовах часткового і повного скорочення річного стоку.

В 1983 році Л.В. Борткевич захищає кандидатську дисертацію «Корофииды (Crustacea, Amphipoda) в устьях рек и лиманах северо-западного Причерноморья». Автор вперше в повному обсязі досліджує сімейство Corophiidae в прісних і солонуватих водах північно-західного Причорноморья, висуває гіпотезу походження корофіідофауни, встановлює розмірно-вісову структуру корофіід, їх плодючість, темпи росту, життєві цикли, калорійність, розраховує продукцію домінуючих понто-каспійських видів.

За матеріалами досліджень публікуються статті в журналах, збірниках. У видавництві «Наукова думка» в 1989 році виходить монографія «Днепровско-Бугская эстуарная экосистема», в 1990 р. – друга монографія «Лиманы северного Причерноморья», в яких співробітники станції – Н.Г.Александрова, Б.Ф. Григор'єв, Т.Г. Мороз, В.С. Поліщук, Е.Я.Россова, є авторами і співавторами окремих глав.

В 90-ті роки станція разом з відділом гідрології, гідрохімії, водної токсикології, іхтіології і санітарної гідробіології Інституту гідробіології під керівництвом О.П. Оксіюк, В.М. Тимченко, В.С. Поліщука проводила величезну роботу по вивченню функціонування Дніпровсько-Бузької

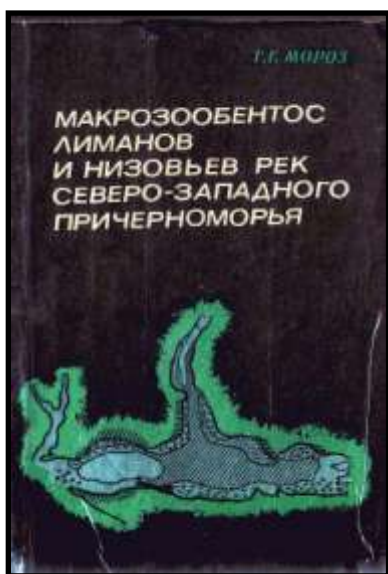
екосистеми при різних режимах попусків з Каховського водосховища. Результати цих досліджень стали основою для розробки методології екологічно обґрунтованого керування станом екосистем і якістю води на ділянках зарегульованих річок, розташованих нижче гідротехнічних споруд.

В 80–90 рр. станція виконувала великий обсяг науково-дослідних робіт за госпдоговірною тематикою.

Разом із відділом іхтіології Інституту гідробіології під керівництвом Н.М. Харитонові співробітники станції вивчали продуктивні можливості ставів, ефективність деяких заходів, спрямованих на підвищення первинного продукування, вплив щільності посадки коропових риб на рибопродуктивність.

Під керівництвом В.С. Поліщука на замовлення Укррибводу співробітники станції виконували дослідження впливу річкового стоку через греблю Каховської ГЕС на водообмін у заплавах водоймах пониззя Дніпра, кормову базу і відтворення рибних запасів (1988–1990); дослідження з впливу вилучення і переміщення донних відкладів на екосистему Дніпровсько-Бузького лиману (1986–1992). За госпдоговором з ДП «Дельта-Лоцман» станція виконувала роботи пов'язані з оцінкою впливу днопоглиблювальних робіт і скиду ґрунтів на екологічний стан Дніпровсько-Бузької гирлової області (1999–2003).

Результати роботи були докладені на конференціях, опубліковані у наукових збірниках, журналах.

Багатолітні дослідження макрозообентосу були узагальнені у монографії Т.Г. Мороз «Макрозообентос лиманову и низовьев рек северо-западного Причерноморья», яка вийшла у видавництві «Наукова думка» у 1993 р. В монографії автором описано основні закономірності розподілу донної фауни в залежності від екологічних факторів, охарактеризовані донні

угруповання, виявлено межі їх поширення, встановлено коефіцієнти сапробності домінантних видів і дана оцінка якості води по донним безхребетним, наведено екологічну характеристику найбільш поширених видів.

В 1992 р. підготовлена кандидатська дисертація Т.Л.Алексенко «Моллюски Днепровско-Бугской устьевой области и их роль в экосистеме». В дисертації наводяться дані по інвентаризації малакофауни дослідженого регіону, описані нові для науки види молюсків, закономірності їх розподілу по різних районах і ділянцям Дніпровсько-Бузької гирлової області, виявлено зміни, що сталися у складі молюсків після зарегулювання стоку Дніпра. Вперше проведена оцінка фільтраційної і мінералізаційної діяльності двостулкових молюсків Дніпровсько-Бузького лиману.

В 2002 році станція, отримавши статус юридичної особи, ще продовжує проводити наукові дослідження сумісно з Інститутом гідробіології НАН України. Співробітники станції досліджують механізми формування біотичних структур під дією сезонних чинників і руслових процесів. Результати досліджень оформлюють у вигляді проміжного звіту.

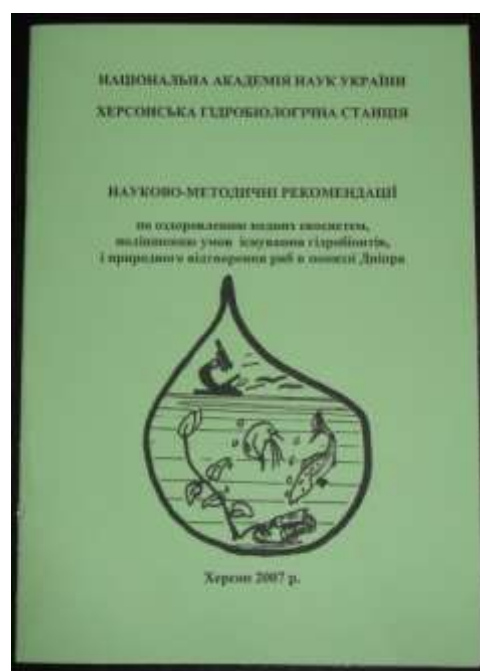
З 2003 року станція самостійно розробляє тематику фундаментальних і прикладних досліджень. На цей час вкрай несприятлива екологічна ситуація, що склалася на акваторіях Дніпровсько-Бузької гирлової області, вимагала ретельного вивчення ситуації і розробки рекомендацій по раціональному використанню природних ресурсів і підвищенню біопродуктивності.

Міністерство екології та природних ресурсів України, враховуючи великі збитки, які зазнає держава від несприятливих екологічних умов, що сталися в регіоні, вважало доцільним просити кабінет Міністрів України доручити НАН України провести наукові дослідження з вище названих питань (лист від 16.09.02 № 7368–к/19–9 «Щодо перевірки та покращення екологічної ситуації, яка склалася в нижній частині Дніпра та Дніпровсько-Бузькому лимані»). Враховуючи ці обставини, Бюро Відділення загальної

біології НАН України затвердило для станції на період з 2003 по 2006 роки теми фундаментальних і прикладних досліджень, спрямованих на вивчення сучасного екологічного стану водойм Дніпровсько-Бузької гирлової області в умовах довгострокового зарегулювання стоку Дніпра; вивчення генофонду флори Дніпровсько-Бузької гирлової області з метою збереження рідких та зникаючих видів; вивчення сучасного стану заплавних водойм Дніпровсько-Бузької гирлової області у зв'язку з їх рибогосподарським значенням.

Дослідження, проведені за бюджетною тематикою під керівництвом директора станції, к.б.н. Т.Л. Алексенко, ученого секретаря, к.б.н. С.В. Овечко, старшого наукового співробітника, к.с.-г.н. Б.І. Правоторова надали можливість встановити деякі зміни, що сталися в останні десятиріччя в гідрологічному, гідрохімічному режимі пониззя Дніпра і Дніпровсько-Бузькому лимані, в хорологічній структурі, якісному і кількісному різноманітті біотичних угруповань, прослідити тенденцію спрощення видової і просторової структури багатьох ценозів флори і фауни, дослідити популяційну структуру риб, визначити об'єми кормових ресурсів і ступінь забезпеченості кормом промислових видів риб, розробити науково-методичні рекомендації по оздоровленню водних екосистем, поліпшенню умов існування гідро біонтів і природного відтворення риб в пониззі Дніпра.

Результати досліджень, отримані протягом 2003–2005 рр. являли собою певний науковий и практичний інтерес при розробці заходів щодо захисту рідких та зникаючих видів флори і фауни, а також для реконструкції іхтіофауни, відновлення та підвищення рибопродуктивності природних водоймищ Дніпровсько-Бузької гирлової області. Вони були використані для внесення пропозицій і змін до проекту Правил промислового рибальства в басейні Чорного

моря відносно Дніпровсько-Бузької гирлової області; для внесення пропозицій і узгодження планів щорічного зариблення та обсягів рибоводно-меліоративних робіт; для розрахунків оптимальної кількості знарядь лову (ставних сіток) при веденні промислу в Каховському водосховищі і Дніпровсько-Бузькій гирловій області; для експертних оцінок при розгляді справ, пов'язаних з порушенням природоохоронного законодавства та ін..

Крім роботи за відомчою тематикою, колектив станції виконував роботу за договірною тематикою по оцінці впливу днопоглиблювальних робіт на кормову базу Дніпровсько-Бузького лиману (2004 р.); оцінці збитків рибним запасам від проведення гідротехнічних робіт (2003 р.); дослідженню ефективності рибозахисного пристрою «Спектр» (2005–2006 рр.)

Матеріали досліджень, отримані за госпдоговірною тематикою, були затребувані і докладені на нараді Держкомводгоспу України з питань ефективності використання рибозахисного пристрою «Спектр» на водозаборах, а також його впровадженні на гідронасосній станції Інгулецької зрошувальної системи з подальшим використанням на головній споруді Північно-Кримського каналу і на головній насосній станції Головного каховського магістрального каналу.

Дніпровсько-Бузька

гирлова область має глобальне значення для збереження біорізноманіття, яке забезпечує відтворення біологічних ресурсів, захист системи від деградації. Як показали проведені дослідження, інтенсивне

природокористування порушило стан екосистеми. В пониззі Дніпра склалася нова екологічна ситуація, яка вимагає проведення інтегрованої біологічної оцінки, розробки рекомендацій по її оптимізації на найближчий час і

перспективу. Враховуючи це, станція на 2006–2011 роки розробляє нову тематику фундаментальних і прикладних досліджень, яка безпосередньо пов'язана з вирішенням цих проблем, а саме: з вивченням біорізноманіття водних систем Дніпровсько-Бузької гирлової області і умовах інтенсивного природокористування і оцінкою стану екосистеми; з визначенням біомаркерів екологічного стану водних об'єктів Дніпровсько-Бузької гирлової області ; з дослідженням стану і шляхів збереження біологічного різноманіття рослинних угруповань водойм гирлової області Дніпра. Тематика станції була затверджена Бюро Відділення загальної біології НАН України. Науковими керівниками були призначені директор станції к.б.н. Т.Л. Алексенко і учений секретар к.б.н. С.В. Овечко.

XIII сесією У скликання Херсонської обласної ради було затверджено рішення профінансувати науково-дослідну роботу станції щодо підтримки оптимального гідрологічного стану заплавлених та гирлових водойм пониззя Дніпра. Були проведені відповідні дослідження, за їх результатами станцією розроблено наукові рекомендації по оздоровленню водойм пониззя Дніпра.

Важливою подією для станції стало нагородження в 2006 році ученого секретаря станції к.б.н. С.В.Овечко Премією президента України для молодих учених в галузі природничих наук за розробку біологічного обґрунтування промислового вирощування та переробки змієголовнику молдавського, нової для регіону. цінної лікарської та ефіроолійної культури.

Нагородження ученого секретаря станції С.В. Овечко Премією Президента України.

Важливою відмінною рисою роботи станції є постійні і дуже широкі наукові зв'язки з вченими, які займаються проблемами екології Дніпра, раціональним використанням водних ресурсів. Це не тільки обмін науковою

інформацією, але і сумісні дослідження, участь у конференціях, школах-семінарах.

На протязі 2003–2006 рр. станцією були організовані і проведені три наукові конференції, дві з котрих носили статус міжнародних. Працівники станції отримували персональні запрошення на участь в семінарах, конференціях. В 2008 році від Міністерства охорони навколишнього середовища надійшов лист з подякою за небайдужість вчених станції до проблем охорони довкілля і активну участь в розробці наукових обґрунтувань, створенні об'єктів природно-заповідного фонду.

Співробітники станції є членами постійно діючих комісій при обласній державній адміністрації

У перспективі Херсонська гідробіологічна станція НАН України спрямовуватиме свою діяльність на розвиток актуальних проблем сучасної гідробіології з метою розкриття нових закономірностей функціонування біологічних систем, що забезпечить подальший поступ у фундаментальних знаннях в галузі біології, сприятиме опрацюванню нових заходів зі збереження біологічної різноманітності, упередженню розвитку екологічних кризових ситуацій, зростанню й стабілізації біологічних ресурсів.

